

Kampkrant 1

Stichting Nationaal Modelvliegkamp

Zondag 3 augustus 2014

Think Pink

12e Nationaal Modelvliegkamp geopend

Oss - Onder een stralende zon is op zondag 3 augustus het 12e Nationaal Modelvliegkamp geopend door de Stichtingsvoorzitter Paul Beks. 47 deelnemers zagen hoe Bram Ficker de vlaggen hees. Bram maakte vervolgens samen met Luc Naafs de openeningsvlucht met twee spitfires. Toen werd het tijd voor de traditionele groeps-

foto. Wie er wel en niet als deelnemer kon worden aangemerkt was duidelijk merkbaar omdat alle deelnemers zich in het nieuwe kampuniform hadden gehuld. Enkele minuten later vulde het lucht-ruim boven het veld van Delta in Oss zich met allerlei soorten modelvluchtvaartuigen. Kortom: het kamp is weer van start.

Uitslag Concours d'Elegance

Het was weer een bonte mengeling van alles wat vliegt. De kampdeelnemers gaven elkaar weer punten voor het mooiste toestel. Beginnersgeluk of niet, maar twee prijzen gingen na de nieuwe deelnemers, vader en zoon Bijl.

Dit zijn de winnaars:
Motormodellen - Rik Bijl
Zweefmodellen - Pim Bijl
Helimodellen - Meneer Kiem

Jannie en Janny zijn op vakantie

Voor de vaste kampdeelnemers zijn de twee damens Jannie en Janny inmiddels een begrip. Voor wie dit jaar nieuw is of voor wiens geheugen wat opgefrist dient te worden: Jannie en Janny zijn onze onovertroffen toiletjuffrouwen die al sinds jaar en dag zorgen dat de toiletten en de douches blinken zodat de zon er bij verbleekt en de WC's laten ruiken alsof je op een geurige bloemenweide bent. Eigenlijk kent bijna niemand de kampfeetjes, maar het schijnt dat Rob en Alex de twee dames zo af en toe eens zien.

We hebben nu echter het bericht gekregen van de twee dames dat ze dit

jaar niet aanwezig zullen zijn in Oss omdat ze op vakantie zijn op Ibiza. Geen slechte keuze natuurlijk, maar voor de kampleiding natuurlijk wel een probleem. Want vrijwilligers vinden voor dit klusje tijdens het kamp is, sinds het afschaffen van de corveediensten in 2005, geen sinecure. Vie een tip van een bevriende kamp-

ganger werd de kampleiding gewezen op Reclassering Nederland. In de steeds maar weer verruwendende maatschappij zijn er talloze mensen die een taakstraf hebben gekregen van de rechter. Op deze manier zijn we in contact gekomen met het tweetal Sjonnie en Sjors. De ene is veroordeeld wegens het duwen van een oud vrouwtje en de ander vanwege het op straat gooien van een bananenschil. Of deze twee hun taken net zo proper zullen uitvoeren als Janny en Jannie is zeer de vraag, maar we geven ze het voordeel van de twijfel.

De kolommen van Luc

Jongens, jongens. Wat een feest. Het hele jaar hebben wij allen (hopelijk) uitgekeken naar dit fantastische moment. Deze week, 2 t/m 9 augustus, is een geweldige gelegenheid voor alle modelvlieg enthousiastelingen in Nederland en zelfs één uit België. Er is namelijk gelegenheid gecreëerd om ons te verenigen in groepsverband van 48 personen om ons bezig te houden met verscheidene takken van onze prachtige hobby. Er wordt gelachen en op elkaar gezeken, soms wat geruzie over bouwtafelruimte, maar dat mag niet het moraal verpesten. Dit gebeurt ook zeker niet. 2 augustus, een dag waar ik vanaf vorig kamp naar uitgekeken heb. Deze week maandag ben ik dan ook begonnen met het strippen, restaureren en opnieuw foliën van mijn Embraer T-27 Tucano.

Wat zal ik zeggen. Je hebt bouwers en vliegers, af en toe vind je ze ook nog allebei. Ik ben meer een vlieger, maar je ontkomt er niet aan af en toe ook te klussen om je vloot in de lucht te houden. Zo begon ik vorige week maandag aan een simpel (dacht ik) folie klusje. Nou mooi niet dus. Wat een ongenadige ramp zeg, al die kleine stukjes uit die continu uit zich-

zelf terugrollende rol gekleurd plastic knippen.

Nadat dat gebeurd was ging ik de scharnieren van mijn welgeteld zeven roeren doorsnijden. Tsja, mijn Stanley mes en ik hebben af en toe een wat minder goede verhouding met elkaar, dus dat resulteerde in een flinke jaap in mijn duim. Even wat woorden met boven gesproken, waarna de kalmte weer intrad.

Gisteren kwam (bijna) iedereen aan, waarna keuring, geluidskeuring en ander soort keuring en stickerplak gedoe voltooid werd. Daarna is tot diep in de nacht doorgebouwd om alles klaar te hebben voor de volgende dag. De avondsfeer in de grote tent was zeer gezellig. Maar, ik moest en zou doorbouwen. Tijdens het dremelen was het ouwe van dagen team (volgens Peter v/d Meer) zeer actief met mij te laten schrikken wat mij bijna een oog kostte, maar het geeft niet. Ieder moet plezier beleven en ik kon zelf ook wel lachen om de 25000 keer gemaakte opmerking of mijn motorkap eindelijk klaar was. Perfectie kost tijd en werk dames en heren. Geduld is een zeer schone zaak (gegeurd met wasverzachter op het for-

nuis volgens onze frituurkoning Johan)

Vanochtend werd ik veel te laat wakker, omdat mijn wekker uiteraard besloot niet af te gaan, waardoor het ontbijt aan mij voorbij ging. Logisch, als je pas om 3 uur in bed ligt. De openingsvlucht die Bram en ik zouden gaan doen kwam snel dichtbij. De vlag werd gehesen door onze kundige Bram en John, waarna de twee Spitfires de lucht in gingen om de start van dit kamp aan te kondigen. Daarna brak de pest los, het hele luchtruim was vol. De eerste mid-air werd onvermijdelijk meteen gemaakt door onze geliefde Peter v/d Riet. De humorist, grappenmaker en uitstekende (brokken) piloot in ons midden. Je krijgt nog wel een biertje van me hoor...

De dag schrijdt voort en weldra zal het eten geserveerd worden. Deze dag zat niet vol activiteit, maar de pret en het plezier zijn absoluut aanwezig. Iedereen vermaakt zich kostelijk en daar doen we het voor? Toch?

Door Luc Naafs